

Nr 83.

Av herr **Lindblad, Ernst**, *angående tillägg till 33 § i lagen om väghållningsbesvärets utgörande på landet.*

Vid tillämpning av väglagen saknas bestämmelser om, huru de inom vägdistriktet förefintliga grusgroparna skola skötas. Ingenting nämnes om, huru vägstyrelsen skall kunna skaffa sig gehör, om det befinnes nödvändigt att söka upprätthålla ordning och skick vid grushämtningen. Erfarenheten visar nog allmänt, tänker jag, att grustagen vanskötas. Ofta är gruset mycket stenbemängt, understundom täckes det av ett mer eller mindre tjockt lager av ofyndigt (lera, mylla eller sten) som bör undanskaffas, innan gruset kan hämtas. Vägstyrelsen tvingas ofta att utföra ej obetydliga arbeten härmed, så — efter ganska kort tids förlopp — faller gropen ihop, därför att uppsyningsman ej alltjämt kan hållas och något fullt verksamt medel knappast är givet, åtminstone ej i väglagen, ägnat att utestänga från grushämtning dem, som ej vilja följa några regler.

Bristerna i väglagen härutinnan äro ögonskenliga; jag anser någon utförligare motivering knappast nödvändig. Då man nu ej känner, om den i utsikt ställda revisionen av väglagen kommer i år, eller ens om förevarande angelägenhet därvid blir föremål för särskild uppmärksamhet, så anser jag, att saken redan nu bör föras på tal. Huru än väghållningen slutligen kommer att gestaltas, är det uppenbart, att tillsyn och skötsel av grustagen bör göras effektiv; erforderliga bestämmelser därutinnan komma ej en dag för tidigt och böra alltså redan nu komma till stånd oberoende av vägfrågans lösning i övrigt.

Min framställning skulle kunna stanna vid yrkande på en riksdags-skrivelse, men för tids vinnande och för att visa, huru jag tänkt mig behovet kunna fyllas, skall jag försöka mig på ett positivt lagförslag, som utskottet torde bättre formulera.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen ville för sin del besluta följande tillägg till § 33 i 1891 års lag om väghållningsbesvärets utgörande på landet:

Där vägstyrelse finner behöfligt, att hämtning av grus till de allmänna vägarnes underhåll från upplåtet grustag skyddas genom särskilda bestämmelser, må framställning härom göras hos Konungens befallningshavande, som föreskriver de närmare villkor, varunder grushämtningen får ske. För förseelser mot sådana lagligen tillkomna bestämmelser må vite från 10 till 100 kronor stadgas, och äger Konungens befallningshavande på anmälan från vägstyrelse eller landsfiskal förbjuda den, som gjort sig skyldig till upprepade förseelser härutinnan, att använda visst grustag och i stället hänvisa honom till annat sådant.

Stockholm den 20 januari 1919.

Ernst Lindblad.
